

अतिरिक्तम् अध्ययनम् वर्णमात्रा-परिचयः

0772CHI3

श्रद्धा – नमस्ते अध्यापक-महोदय ! षष्ठ-कक्षायाः पाठ्यपुस्तके **वर्णमालायाः** पाठे कश्चित् संदेहः अस्ति ।

वर्णमालायाः पाठस्य प्रारम्भे वयं पूर्वं **स्वराणां** द्वे मात्रे दृष्टवन्तः –

☛ (१) ‘**ह्रस्वः**’ – **एकमात्रः** (२) ‘**दीर्घः**’ – **द्विमात्रः** च ।

परन्तु अग्रे पाठस्य अन्ते **स्वराणां** तृतीया मात्रा अपि काचित् प्रदर्शिता –

☛ (३) ‘**प्लुतः**’ – **त्रिमात्रः** इति ।

कः एषः स्वराणां ‘प्लुतः’ नाम त्रिमात्रः ?

अध्यापकः – श्रद्धे ! समीचीनं प्रश्नं पृष्ठवती । सामान्यतः अन्य-भारतीय-भाषासु स्वराणां प्रायः द्वे मात्रे एव भवतः – ‘ह्रस्वः’, ‘दीर्घः’ च । अत एव पाठे पूर्वं सरलतार्थं द्वे मात्रे एव प्रदर्शिते ।

परन्तु संस्कृत-भाषायां वस्तुतः सर्वेषां स्वराणां त्रिमात्रः अपि कश्चिद् उपभेदः भवति । यथा –

ह्रस्वः (एकमात्रः – १)	दीर्घः (द्विमात्रः – २)	प्लुतः (त्रिमात्रः – ३)
---------------------------	----------------------------	----------------------------

१. समानाक्षराणि

अ	आ	अ३
इ	ई	इ३
उ	ऊ	उ३
ऋ	ॠ	ऋ३
ॡ	—	ॡ३

२. सन्ध्यक्षराणि

—	ए	ए३
—	ऐ	ऐ३
—	ओ	ओ३
—	औ	औ३

एवंप्रकारेण संस्कृत-भाषायाम् आहत्य २२ स्वराः भवन्ति ।

संस्कृत-भाषायां प्लुत-स्वराणां प्रयोगः प्रायः द्वयोः सन्दर्भयोः अधिकं भवति –

(क) यदा दूरात् कम् अपि आह्वयामः, यथा –

- हे३ राम !
- अत्र आगच्छ कुमार३ !

(ख) वेद-मन्त्रस्य प्रारम्भे यदा पवित्रस्य ओंकारस्य उच्चारणं कुर्मः, यथा –

- ओ३म् – भूर्भुवः स्वः । तत्सवितुर्वरेण्यम् (गायत्री-महामन्त्रः)
- ओ३म् – सङ्गच्छध्वं संवदध्वं, सं वो मनांसि जानताम् (सङ्गठन-मन्त्रः)

इदम् अत्र ध्यातव्यं यत् – एताः तिस्रः मात्राः केवलं स्वरेषु भवन्ति, व्यञ्जनेषु न भवन्ति ।

सर्वेषां व्यञ्जनानां तु नित्यम् ‘अर्ध-मात्रा’ एव भवति । अत्र याज्ञवल्क्य-शिक्षायाः प्रसिद्धः श्लोकः अस्ति –

एकमात्रो भवेद् ह्रस्वः द्विमात्रो दीर्घ उच्यते ।
त्रिमात्रश्च प्लुतो ज्ञेयः व्यञ्जनं चार्धमात्रिकम् ॥

पदच्छेदः – एकमात्रः भवेत् ह्रस्वः द्विमात्रः दीर्घः उच्यते त्रिमात्रः च प्लुतः ज्ञेयः व्यञ्जनम् च अर्धमात्रिकम् ।

अर्थः – एकमात्रः (स्वरः) ‘ह्रस्वः’ भवति । द्विमात्रः (स्वरः) ‘दीर्घः’ इति कथ्यते । त्रिमात्रः (स्वरः) ‘प्लुतः’ इति ज्ञातव्यः । व्यञ्जनं तु अर्धमात्रिकम् एव भवति ।

- स्वरः

{	एकमात्रः	(१) – ह्रस्वः	}	त्रिविधाः मात्राः
	द्विमात्रः	(२) – दीर्घः		
	त्रिमात्रः	(३) – प्लुतः		
- व्यञ्जनम् — अर्धमात्रम् ($\frac{१}{२}$) अर्धमात्रिकम् — एकविधा मात्रा

अतः, **स्वरेषु** यौ द्वौ भेदौ वयं पूर्वं दृष्टवन्तः –

☛ (१) **समानाक्षराणि**, (२) **सन्ध्यक्षराणि** च।

→ तयोः अग्रे – एते **त्रयः उपभेदाः** भवन्ति – **त्रिविधाः मात्राः** इति।

तथा च, **व्यञ्जनेषु** यान् भेदान् वयं पूर्वं दृष्टवन्तः –

☛ (१) **स्पर्शाः**, (२) **अन्तःस्थाः**, (३) **ऊष्माणः**, (४) **अयोगवाहौ** (अनुस्वार-विसर्गौ) च,

→ तेषाम् एषः – **एक एव उपभेदः** भवति – **एकविधा अर्ध-मात्रा** इति।

एवं संस्कृत-भाषायाः **वर्णानां** – **चतुर्विधाः मात्राः** भवन्ति।

विविधानां मात्राणां मध्ये परस्परं भेदः

विविधानां मात्राणाम् उच्चारणे परस्परं **कालस्य** भेदः भवति।

पूर्वं स्वराणां त्रिविधाः मात्राः पश्यामः।

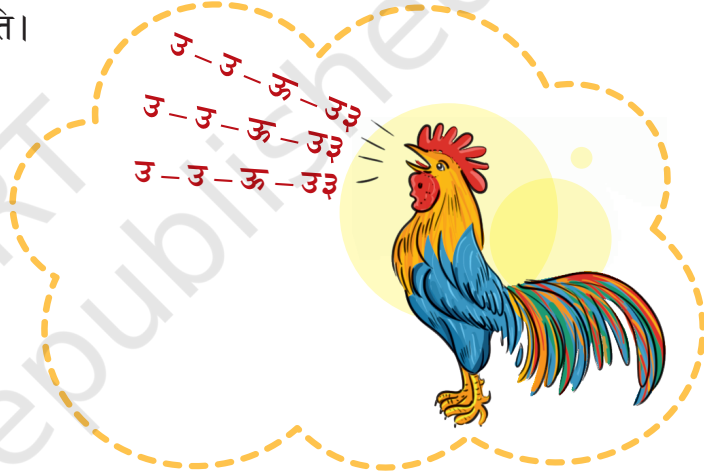
अस्य सम्यक् निदर्शनं वयं प्रकृतौ

कुक्कुट-ध्वनौ श्रोतुं शक्नुमः।

अस्तु, वदन्तु छात्राः –

कुक्कुटः प्रातः कथं रौति ?

सर्वे छात्राः (उच्चैः सोत्साहम्) –

अध्यापकः – अलम्! अलम्! बहु शोभनम्। भवन्तः तु सर्वे कुक्कुटाः एव सज्जाताः। कुक्कुटाः इव रुवन्ति सर्वे। अस्तु! अधुना ध्यानं निदधतु। अत्र त्रिप्रकारकाः ध्वनयः सन्ति।

- (१) प्रथम-प्रकारः ध्वनिः ‘उ’ इति अल्पकालिकः – **एकमात्रः**।
 (२) द्वितीय-प्रकारः ध्वनिः ‘ऊ’ इति लम्बकालिकः – **द्विमात्रः**।
 (३) तृतीय-प्रकारः ध्वनिः ‘उ३’ इति अतिविलम्बकालिकः – **त्रिमात्रः**।

कुक्कुट-ध्वनेः एतान् त्रीन् कालान् क्रमेण – स्वराणाम् एताः त्रिविधाः मात्राः अनुसरन्ति।

☛ (१) **ह्रस्वः**, (२) **दीर्घः**, (३) **प्लुतः** च।

अस्माकं परिसरे प्रकृतौ च बहूनाम् पशु-पक्षिणां ध्वनिषु अपि वर्णानाम् एताः मात्राः द्रष्टुं शक्नुमः। अत्र अपरः पाणिनीय-शिक्षायाः प्रसिद्धः श्लोकः अस्ति –

पदच्छेदः – चाषः तु वदते मात्राम् द्विमात्रम् तु एव वायसः शिखी रौति त्रिमात्रम् तु नकुलः तु अर्धमात्रकम्

भावार्थः –

- **चाषः** (नीलकण्ठः) पक्षी – **एकमात्रकालं** ध्वनिं करोति। स **एकमात्रः** ध्वनिः **ह्रस्व-स्वरः** इव भवति।
- **वायसः** (काकः) पक्षी – **द्विमात्रकालं** ध्वनिं करोति। स **द्विमात्रः** ध्वनिः **दीर्घ-स्वरः** इव भवति।
- **शिखी** (मयूरः) पक्षी – **त्रिमात्रकालं** ध्वनिं करोति। स **त्रिमात्रः** ध्वनिः **प्लुत-स्वरः** इव भवति।
- **नकुलः** पशुः – **अर्धमात्रकालं** ध्वनिं करोति। स **अर्धमात्रः** ध्वनिः **व्यञ्जनम्** इव भवति।

मात्रा-गणना-क्रीडा

वयं प्रत्येकं वर्णस्य मात्रां ज्ञातवन्तः । अस्य आधारेण अधुना कस्यचित् सम्पूर्णस्य शब्दस्य अपि मात्रां गणयितुं शक्नुमः, यथा –

$$\begin{aligned} \text{रामः} &= \boxed{\text{र्}} + \boxed{\text{आ}} + \boxed{\text{म्}} + \boxed{\text{अ}} + \boxed{:} = \text{रामः} \\ &\frac{1}{2} + 2 + \frac{1}{2} + 1 + \frac{1}{2} = 4\frac{1}{2} \text{ मात्राः} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{सीता} &= \boxed{\text{स्}} + \boxed{\text{ई}} + \boxed{\text{त्}} + \boxed{\text{आ}} = \text{सीता} \\ &\frac{1}{2} + 2 + \frac{1}{2} + 2 = 5 \text{ मात्राः} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{हनूमान्} &= \boxed{\text{ह्}} + \boxed{\text{अ}} + \boxed{\text{न्}} + \boxed{\text{ऊ}} + \boxed{\text{म्}} + \boxed{\text{आ}} + \boxed{\text{न्}} = \text{हनूमान्} \\ &\frac{1}{2} + 1 + \frac{1}{2} + 2 + \frac{1}{2} + 2 + \frac{1}{2} = 7 \text{ मात्राः} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{भरतः} &= \boxed{\text{भ्}} + \boxed{\text{अ}} + \boxed{\text{र्}} + \boxed{\text{अ}} + \boxed{\text{त्}} + \boxed{\text{अ}} + \boxed{:} = \text{भरतः} \\ &\frac{1}{2} + 1 + \frac{1}{2} + 1 + \frac{1}{2} + 1 + \frac{1}{2} = 5 \text{ मात्राः} \end{aligned}$$

संयुक्त-व्यञ्जन-युक्ताः शब्दाः –

$$\begin{aligned} \text{कौसल्या} &= \boxed{\text{क्}} + \boxed{\text{औ}} + \boxed{\text{स्}} + \boxed{\text{अ}} + \boxed{\text{ल्}} + \boxed{\text{य्}} + \boxed{\text{आ}} = \text{कौसल्या} \\ &\frac{1}{2} + 2 + \frac{1}{2} + 1 + \frac{1}{2} + \frac{1}{2} + 2 = 7 \text{ मात्राः} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{लक्ष्मणः} &= \boxed{\text{ल्}} + \boxed{\text{अ}} + \boxed{\text{क्}} + \boxed{\text{ष्}} + \boxed{\text{म्}} + \boxed{\text{अ}} + \boxed{\text{ण्}} + \boxed{\text{अ}} + \boxed{:} = \text{लक्ष्मणः} \\ &\frac{1}{2} + 1 + \frac{1}{2} + \frac{1}{2} + \frac{1}{2} + 1 + \frac{1}{2} + 1 + \frac{1}{2} = 6 \text{ मात्राः} \end{aligned}$$

$$\text{शत्रुघ्नः} = \boxed{\text{श्}} + \boxed{\text{अ}} + \boxed{\text{त्}} + \boxed{\text{र्}} + \boxed{\text{उ}} + \boxed{\text{घ्}} + \boxed{\text{न्}} + \boxed{\text{अ}} + \boxed{:} = \text{शत्रुघ्नः}$$

$$\boxed{\frac{1}{2}} + \boxed{1} + \boxed{\frac{1}{2}} + \boxed{\frac{1}{2}} + \boxed{1} + \boxed{\frac{1}{2}} + \boxed{\frac{1}{2}} + \boxed{1} + \boxed{\frac{1}{2}} = 6 \text{ मात्राः}$$

प्लुत-स्वर-युक्ताः शब्दाः –

$$\text{हे३} = \boxed{\text{ह्}} + \boxed{\text{ए३}} = \text{हे३}$$

$$\boxed{\frac{1}{2}} + \boxed{3} = 3 \frac{1}{2} \text{ मात्राः}$$

$$\text{ओ३म्} = \boxed{\text{ओ३}} + \boxed{\text{म्}} = \text{ओ३म्}$$

$$\boxed{3} + \boxed{\frac{1}{2}} = 3 \frac{1}{2} \text{ मात्राः}$$

$$\text{कुमार३} = \boxed{\text{क्}} + \boxed{\text{उ}} + \boxed{\text{म्}} + \boxed{\text{आ}} + \boxed{\text{र्}} + \boxed{\text{अ३}} = \text{कुमार३}$$

$$\boxed{\frac{1}{2}} + \boxed{1} + \boxed{\frac{1}{2}} + \boxed{2} + \boxed{\frac{1}{2}} + \boxed{3} = 7 \frac{1}{2} \text{ मात्राः}$$

अनुनासिक-स्वर-युक्ताः शब्दाः –

$$\text{काँस्कान्} = \boxed{\text{क्}} + \boxed{\text{आँ}} + \boxed{\text{स्}} + \boxed{\text{क्}} + \boxed{\text{आ}} + \boxed{\text{न्}} = \text{काँस्कान्}$$

$$\boxed{\frac{1}{2}} + \boxed{2} + \boxed{\frac{1}{2}} + \boxed{\frac{1}{2}} + \boxed{2} + \boxed{\frac{1}{2}} = 6 \text{ मात्राः}$$

$$\text{सँस्कर्ता} = \boxed{\text{स्}} + \boxed{\text{अँ}} + \boxed{\text{स्}} + \boxed{\text{क्}} + \boxed{\text{अ}} + \boxed{\text{र्}} + \boxed{\text{त्}} + \boxed{\text{आ}} = \text{सँस्कर्ता}$$

$$\boxed{\frac{1}{2}} + \boxed{1} + \boxed{\frac{1}{2}} + \boxed{\frac{1}{2}} + \boxed{1} + \boxed{\frac{1}{2}} + \boxed{\frac{1}{2}} + \boxed{2} = 6 \frac{1}{2} \text{ मात्राः}$$

पश्यन्तु छात्राः ! संस्कृत-भाषायां तथा अन्य-भारतीय-भाषासु च गणितस्य कियान् सुष्ठु सरलः च समावेशः भवति। प्रायः सर्वाः भारतीय-भाषाः संस्कृतात् एव स्व-वर्णमालां स्वीकृतवत्यः। इदं तथ्यं संस्कृत-भाषायाः तथा च संस्कृतानुसारिणीनां सर्वासाम् अन्य-भारतीय-भाषाणाम् एकं महत्त्वपूर्णं वैशिष्ट्यम् अस्ति। विश्वस्य अन्यासु कासु अपि भाषासु एतत् वैशिष्ट्यं द्रष्टुं न शक्नुमः।

मात्राणां महत्त्वम्

मात्रा-गणनायाः उपयोगः वर्णानां शब्दानां च सम्यग्-रीत्या उच्चारणे तथा च श्लोक-रचनायां महत्त्वपूर्णः भवति। श्लोक-रचना-समये मात्राणां निर्दिष्ट-गणनायाः आवश्यकता भवति। संस्कृत-भाषायां निर्दिष्ट-मात्राणां छन्दो-बद्धानां श्लोकानां च अतीव विशिष्टं महत्त्वं भवति। अत एव संस्कृत-भाषायाः श्लोकाः स्तोत्राणि च विश्वे सर्वत्र विख्यातानि सन्ति। अग्रिमासु कक्षासु श्लोकरचना-विषये अधिकं ज्ञास्यामः।

विशेषं चिह्नम्

- ॐ → अस्य पवित्र-चिह्नस्य प्रयोगः – ‘ओम्’ (ओ३म्) इति पवित्र-शब्दस्य स्थाने प्राचीन-कालात् सुप्रसिद्धः अस्ति। अस्य पवित्र-चिह्नस्य (ॐ) पवित्र-शब्दस्य (ओम् / ओ३म्) वा – उभयोः प्रयोगः साधुः अस्ति।
- ५ → अस्य चिह्नस्य नाम ‘अवग्रहः’ अस्ति। इदं किञ्चित् नवीनं वर्णान्तरं नास्ति। अतः अस्य किमपि उच्चारणं न भवति। प्रायः सन्धि-नियमानुसारं यदा अकारः अदृश्यः भवति, तदा अस्य उपयोगः भवति। यथा – ‘कः अपि’ इत्यत्र यदा सन्धिः भवति = [को + अपि = को + पि = कोपि], तदा – ‘कोऽपि’ इत्यपि लिख्यते। अत्र ‘कोपि’ अथवा ‘कोऽपि’ – उभयथा अपि लेखितुं शक्नुमः। उच्चारणे कोऽपि भेदः न भवति। ‘कोपि’ इत्येव उभयत्र उच्चारणं भवति। ‘अ’ अत्र अदृश्यः जातः इति निदर्शनार्थम् — ‘५’ चिह्नं योज्यते।

वयं शब्दार्थान् जानीमः

शब्दः	अर्थः	हिन्दी	English	मातृभाषया अर्थं लिखन्तु
उच्यते	कथ्यते	कहा जाता है	Called as	
ज्ञेयः	ज्ञातव्यः	जानना चाहिए	Should know	
भेदः	प्रकारः	विभाग	Types	
उपभेदः	उपप्रकारः	उपविभाग	Sub-types	
कुक्कुटः	कृकवाकुः	मुर्गा	Cock / Rooster	

रौति	विरौति	बाँग देता है	Crowing/Cock-a-doodle-doo
रुवन्ति	विरुवन्ति	बाँग देते हैं	(Many) Crowing
ध्यानं निदधतु	अवधानं ददतु	ध्यान दीजिए	Pay attention
अल्पकालिकः	लघु-काल-प्रमाणः	स्वल्प समय वाला	Short time duration
लम्बकालिकः	लम्बमान-काल-प्रमाणः	लम्बे समय वाला	Long time duration
अतिविलम्ब-कालिकः	अधिक-लम्बमान-काल-प्रमाणः	अधिक लम्बे समय वाला	Overly prolonged time duration
चाषः	नीलकण्ठः पक्षी	नीलकण्ठ	Indian Roller (bird)
वायसः	काकः पक्षी	कौआ	Crow
शिखी	मयूरः पक्षी	मोर	Peacock
नकुलः	सूचिरदनः	नेवला	Mongoose
दोला	प्रेङ्खा	झूला	Swing
चटका	गृहनीडः	गौरैया	Sparrow
मूषकः	आखुः	चूहा	Mouse
कपोतः	पारावतः	कबूतर	Pigeon
पुँस्कोकिलः	पुमान् पिकः	नर कोयल	Male cuckoo
कृषकः	कृषीवलः	किसान	Farmer
ऐतिह्यम्	पुरातन-वृत्तान्तः	इतिहास	History
विद्यार्थी	शिक्षार्थी	छात्र	Student
खनित्रम्	फालः	फावड़ा	Indian spade
अट्टहासः	विहसितम्	ठहाका	Boisterous laughter

वयम् अभ्यासं कुर्मः

१. अधोलिखितानां प्रश्नानाम् एकपदेन द्विपदेन वा उत्तरं लिखन्तु —

- (क) वर्णानां कतिविधाः मात्राः भवन्ति ?
- (ख) एकविधा मात्रा केषां भवति ?
- (ग) स्वरेषु कतिविधाः मात्राः भवन्ति ?
- (घ) संस्कृत-भाषायाम् आहत्य कति स्वराः भवन्ति ?
- (ङ) विविध-मात्राणाम् उच्चारणे कस्य भेदः भवति ?
- (च) नित्यम् अर्धमात्रा केषां भवति ?
- (छ) ध्वनयः कति-प्रकारकाः सन्ति ?
- (ज) विसर्गस्य कति मात्राः भवन्ति ?
- (झ) अनुस्वारस्य कति मात्राः भवन्ति ?

२. पूर्णवाक्येन लिखन्तु —

- (क) स्वराणां कतिविधाः भेदाः उपभेदाः च सन्ति ? नामानि लिखन्तु ?
- (ख) व्यञ्जनानां कतिविधाः भेदाः उपभेदाः च सन्ति ? नामानि लिखन्तु ?
- (ग) अनुस्वारस्य विसर्गस्य च सामान्यं नाम किम् ? तयोः प्रत्येकं कति मात्राः ?

३. परस्परं मेलयत —

(क)

अ३

ऊ

ऋ

एँ

कू

(ख)

ह्रस्वः

२^१/_२

प्लुतः

दीर्घः

अनुनासिक-स्वरः

४. ढट्टिकातः चित्वा उचितं ढदं ढूरयन्तु—

शिखी, नकुलः, वायसः, चाषः, कोकिलः

- (क) त्रिमात्रकालं ध्वनिं करोति ।
 (ख) द्विमात्रकालं ध्वनिं करोति ।
 (ग) एकमात्रकालं ध्वनिं करोति ।
 (घ) अर्धमात्रकालं ध्वनिं करोति ।

ढरियोजनाकार्यम्

स्वढरिसरे विद्यमानानां ढशु-ढक्षिणां ध्वनीन् ध्यानेन शृण्वन्तु । तेषां ध्वनीनां मात्राः कति सन्ति इति लिखन्तु ।

कार्यकलाढः

मात्रा-गणनां क्रीडामः

१. अधोलिखितानां शब्दानां मात्रा-गणनां कुर्वन्तु—

ढोला	ढ् + ओ + ल् + आ
= ५ मात्राः	$\frac{1}{2}$ + २ + $\frac{1}{2}$ + २

बालः	 + + + +
= मात्राः	 + + + +

चटका	 + + + + +
= मात्राः	 + + + + +

शक्तिः	 + + + + +
= मात्राः	 + + + + +

घटिका	 + + + + +
= मात्राः	 + + + + +

दुःखम्	 + + + + +
= मात्राः	 + + + + +

मूषकः	 + + + + + +
= मात्राः	 + + + + + +

कपोतः	 + + + + + +
= मात्राः	 + + + + + +

कृषकः	 + + + + + +
= मात्राः	 + + + + + +

ऐतिह्यम्	 + + + + + +
= मात्राः	 + + + + + +

संशयः	 + + + + + + +
= मात्राः	 + + + + + + +

विद्यार्थी	 + + + + + + +
= मात्राः	 + + + + + + +

खनित्रम्	 + + + + + + +
= मात्राः	 + + + + + + +

धाष्ट्यम्	 + + + + + + +
= मात्राः	 + + + + + + +

प्रक्रिया	 + + + + + + +
= मात्राः	 + + + + + + +

निःशुल्कम्	 + + + + + + + +
= मात्राः	 + + + + + + + +

कस्मिँश्चिद्	 + + + + + + + +
= मात्राः	 + + + + + + + +

कात्स्न्यम्	 + + + + + + + +
= मात्राः	 + + + + + + + +

क्रमाङ्कः	 + + + + + + + +
= मात्राः	 + + + + + + + +

अट्टहासः	 + + + + + + + +
= मात्राः	 + + + + + + + +

निःस्वार्थः	 + + + + + + + + +
= मात्राः	 + + + + + + + + +

पुनःपुनः	 + + + + + + + + +
= मात्राः	 + + + + + + + + +

पुँस्कोकिलः	 + + + + + + + + +
= मात्राः	 + + + + + + + + +

परिशिष्टम् १ शब्दरूपाणि

0772CH14

अजन्ताः (अच् = स्वराः) स्वरवर्णाः अन्ते येषां ते अजन्ताः ।

पुंलिङ्गशब्दाः

‘अ’कारान्तः पुंलिङ्गशब्दाः

‘अ’कारान्तः (देव = द् + ए + व + अ) अत्र अन्तिमवर्णः ‘अ’ अतः ‘अ’कारान्तः इति ।				‘अ’कारान्तः पुंलिङ्गः ‘राम’-शब्दः			
विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमा	देवः	देवौ	देवाः	प्रथमा	रामः	रामौ	रामाः
द्वितीया	देवम्	देवौ	देवान्	द्वितीया	रामम्	रामौ	रामान्
तृतीया	देवेन	देवाभ्याम्	देवैः	तृतीया	रामेण	रामाभ्याम्	रामैः
चतुर्थी	देवाय	देवाभ्याम्	देवेभ्यः	चतुर्थी	रामाय	रामाभ्याम्	रामेभ्यः
पञ्चमी	देवात्	देवाभ्याम्	देवेभ्यः	पञ्चमी	रामात्	रामाभ्याम्	रामेभ्यः
षष्ठी	देवस्य	देवयोः	देवानाम्	षष्ठी	रामस्य	रामयोः	रामाणाम्
सप्तमी	देवे	देवयोः	देवेषु	सप्तमी	रामे	रामयोः	रामेषु
सम्बोधनम्	हे देव !	हे देवौ !	हे देवाः !	सम्बोधनम्	हे राम !	हे रामौ !	हे रामाः !
एवम् – बाल, भीम, शिव, कृष्ण, हस्त, पाद इत्यादयः				एवम् – हर, कर, शर, शिक्षकः, वृक्ष, चषक इत्यादयः			

‘इ’कारान्तः पुंलिङ्गशब्दाः

‘इ’कारान्तः (कवि = क + अ + व् + इ) अत्र अन्तिमवर्णः ‘इ’ अतः ‘इ’कारान्तः इति ।				‘इ’कारान्तः पुंलिङ्गः ‘हरि’-शब्दः			
विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमा	कविः	कवी	कवयः	प्रथमा	हरिः	हरी	हरयः
द्वितीया	कविम्	कवी	कवीन्	द्वितीया	हरिम्	हरी	हरीन्
तृतीया	कविना	कविभ्याम्	कविभिः	तृतीया	हरिणा	हरिभ्याम्	हरिभिः
चतुर्थी	कवये	कविभ्याम्	कविभ्यः	चतुर्थी	हरये	हरिभ्याम्	हरिभ्यः
पञ्चमी	कवेः	कविभ्याम्	कविभ्यः	पञ्चमी	हरेः	हरिभ्याम्	हरिभ्यः
षष्ठी	कवेः	कव्योः	कवीनाम्	षष्ठी	हरेः	हर्योः	हरीणाम्
सप्तमी	कवौ	कव्योः	कविषु	सप्तमी	हरौ	हर्योः	हरिषु
सम्बोधनम्	हे कवे !	हे कवी !	हे कवयः !	सम्बोधनम्	हे हरे !	हे हरी !	हे हरयः !
एवम् – मुनि, रवि, कपि, विधि, अग्नि इत्यादयः				एवम् – गिरि, अरि, ऋषि इत्यादयः			

‘उ’कारान्ताः पुंलिङ्गशब्दाः

‘उ’कारान्तः (शम्भु = श् + म् + भ् + उ) अत्र अन्तिमवर्णः ‘उ’ अतः ‘उ’कारान्तः इति ।							
‘उ’कारान्तः पुंलिङ्गः ‘शम्भु’-शब्दः				‘उ’कारान्तः पुंलिङ्गः ‘गुरु’-शब्दः			
विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमा	शम्भुः	शम्भू	शम्भवः	प्रथमा	गुरुः	गुरू	गुरवः
द्वितीया	शम्भुम्	शम्भू	शम्भून्	द्वितीया	गुरुम्	गुरू	गुरून्
तृतीया	शम्भुना	शम्भुभ्याम्	शम्भुभिः	तृतीया	गुरुणा	गुरुभ्याम्	गुरुभिः
चतुर्थी	शम्भवे	शम्भुभ्याम्	शम्भुभ्यः	चतुर्थी	गुरवे	गुरुभ्याम्	गुरुभ्यः
पञ्चमी	शम्भोः	शम्भुभ्याम्	शम्भुभ्यः	पञ्चमी	गुरोः	गुरुभ्याम्	गुरुभ्यः
षष्ठी	शम्भोः	शम्भवोः	शम्भूनाम्	षष्ठी	गुरोः	गुरवोः	गुरूणाम्
सप्तमी	शम्भौ	शम्भवोः	शम्भुषु	सप्तमी	गुरौ	गुरवोः	गुरुषु
सम्बोधनम्	हे शम्भो !	हे शम्भू !	हे शम्भवः !	सम्बोधनम्	हे गुरो !	हे गुरू !	हे गुरवः !
एवम् – मनु, वायु, पशु, ऋतु, शिशु, भानु, विष्णु इत्यादयः				एवम् – तरु, रिपु, प्रभु, इक्षु, शत्रु इत्यादयः			

‘ऋ’कारान्ताः पुंलिङ्गशब्दाः

‘ऋ’कारान्तः (पितृ = प् + इ + त् + ऋ) अत्र अन्तिमवर्णः ‘ऋ’ अतः ‘ऋ’कारान्तः इति ।							
‘ऋ’कारान्तः पुंलिङ्गः ‘पितृ’-शब्दः				‘ऋ’कारान्तः पुंलिङ्गः ‘नेतृ’-शब्दः			
विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमा	पिता	पितरौ	पितरः	प्रथमा	नेता	नेतारौ	नेतारः
द्वितीया	पितरम्	पितरौ	पितृन्	द्वितीया	नेतारम्	नेतारौ	नेतृन्
तृतीया	पित्रा	पितृभ्याम्	पितृभिः	तृतीया	नेत्रा	नेतृभ्याम्	नेतृभिः
चतुर्थी	पित्रे	पितृभ्याम्	पितृभ्यः	चतुर्थी	नेत्रे	नेतृभ्याम्	नेतृभ्यः
पञ्चमी	पितुः	पितृभ्याम्	पितृभ्यः	पञ्चमी	नेतुः	नेतृभ्याम्	नेतृभ्यः
षष्ठी	पितुः	पित्रोः	पितृणाम्	षष्ठी	नेतुः	नेत्रोः	नेतृणाम्
सप्तमी	पितरि	पित्रोः	पितृषु	सप्तमी	नेतरि	नेत्रोः	नेतृषु
सम्बोधनम्	हे पितः !	हे पितरौ !	हे पितरः !	सम्बोधनम्	हे नेतः !	हे नेतारौ !	हे नेतारः !
एवम् – भ्रातृ, जामातृ इत्यादयः				एवम् – कर्तृ, धातृ, नप्तृ इत्यादयः			

स्त्रीलिङ्गशब्दाः

‘आ’कारान्तः स्त्रीलिङ्गशब्दाः

‘आ’कारान्तः (माला = म् + आ + ल + आ) अत्र अन्तिमवर्णः ‘आ’ अतः ‘आ’कारान्तः इति ।							
‘आ’कारान्तः स्त्रीलिङ्गः ‘माला’-शब्दः				‘आ’कारान्तः स्त्रीलिङ्गः ‘रमा’-शब्दः			
विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमा	माला	माले	मालाः	प्रथमा	रमा	रमे	रमाः
द्वितीया	मालाम्	माले	मालाः	द्वितीया	रमाम्	रमे	रमाः
तृतीया	मालया	मालाभ्याम्	मालाभिः	तृतीया	रमया	रमाभ्याम्	रमाभिः
चतुर्थी	मालायै	मालाभ्याम्	मालाभ्यः	चतुर्थी	रमायै	रमाभ्याम्	रमाभ्यः
पञ्चमी	मालायाः	मालाभ्याम्	मालाभ्यः	पञ्चमी	रमायाः	रमाभ्याम्	रमाभ्यः
षष्ठी	मालायाः	मालयोः	मालानाम्	षष्ठी	रमायाः	रमयोः	रमाणाम्
सप्तमी	मालायाम्	मालयोः	मालासु	सप्तमी	रमायाम्	रमयोः	रमासु
सम्बोधनम्	हे माले !	हे माले !	हे मालाः !	सम्बोधनम्	हे रमे !	हे रमे !	हे रमाः !
एवम् – सीता, सुधा, लता, गीता, राधा, विद्या इत्यादयः				एवम् – क्षमा, कक्षा, रेखा, रक्षा, शिक्षा इत्यादयः			

‘इ’कारान्तः स्त्रीलिङ्गशब्दाः

‘इ’कारान्तः (मति = म् + अ + त् + इ) अत्र अन्तिमवर्णः ‘इ’ अतः ‘इ’कारान्तः इति ।							
‘इ’कारान्तः स्त्रीलिङ्गः ‘मति’-शब्दः				‘इ’कारान्तः स्त्रीलिङ्गः ‘कीर्ति’-शब्दः			
विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमा	मतिः	मती	मतयः	प्रथमा	कीर्तिः	कीर्ती	कीर्तयः
द्वितीया	मतिम्	मती	मतीः	द्वितीया	कीर्तिम्	कीर्ती	कीर्तीः
तृतीया	मत्या	मतिभ्याम्	मतिभिः	तृतीया	कीर्त्या	कीर्तिभ्याम्	कीर्तिभिः
चतुर्थी	मत्यै / मतये	मतिभ्याम्	मतिभ्यः	चतुर्थी	कीर्त्यै / कीर्तये	कीर्तिभ्याम्	कीर्तिभ्यः
पञ्चमी	मत्याः / मतेः	मतिभ्याम्	मतिभ्यः	पञ्चमी	कीर्त्याः / कीर्तेः	कीर्तिभ्याम्	कीर्तिभ्यः
षष्ठी	मत्याः / मतेः	मत्योः	मतीनाम्	षष्ठी	कीर्त्याः / कीर्तेः	कीर्त्योः	कीर्तीनाम्
सप्तमी	मत्याम् / मतौ	मत्योः	मतिषु	सप्तमी	कीर्त्याम् / कीर्तौ	कीर्त्योः	कीर्तिषु
सम्बोधनम्	हे मते !	हे मती !	हे मतयः !	सम्बोधनम्	हे कीर्ते !	हे कीर्ती !	हे कीर्तयः !
एवम् – बुद्धि, रुचि, शुचि, श्रुति, स्मृति, भक्ति, रीति, स्तुति, जाति, भूमि, गति, स्थिति, रति, कृति, प्रीति, नीति, मूर्ति, युवति, प्रकृति, पङ्क्ति, रात्रि, शक्ति इत्यादयः							

‘ई’कारान्ताः स्त्रीलिङ्गशब्दाः

‘ई’कारान्तः (नदी = न् + अ + द् + ई) अत्र अन्तिमवर्णः ‘ई’ अतः ‘ई’कारान्तः इति ।			
‘ई’कारान्तः स्त्रीलिङ्गः ‘नदी’-शब्दः			
विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमा	नदी	नद्यौ	नद्यः
द्वितीया	नदीम्	नद्यौ	नदीः
तृतीया	नद्या	नदीभ्याम्	नदीभिः
चतुर्थी	नद्यै	नदीभ्याम्	नदीभ्यः
पञ्चमी	नद्याः	नदीभ्याम्	नदीभ्यः
षष्ठी	नद्याः	नद्योः	नदीनाम्
सप्तमी	नद्याम्	नद्योः	नदीषु
सम्बोधनम्	हे नदि !	हे नद्यौ !	हे नद्यः !
एवम् – देवी, नटी, गोपी, पत्नी, सखी, जननी, वाणी, भगिनी, युवती, लेखनी, अङ्गुली इत्यादयः			
‘ई’कारान्तः स्त्रीलिङ्गः ‘गौरी’-शब्दः			
विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमा	गौरी	गौर्यौ	गौर्यः
द्वितीया	गौरीम्	गौर्यौ	गौरीः
तृतीया	गौर्या	गौरीभ्याम्	गौरीभिः
चतुर्थी	गौर्यै	गौरीभ्याम्	गौरीभ्यः
पञ्चमी	गौर्याः	गौरीभ्याम्	गौरीभ्यः
षष्ठी	गौर्याः	गौर्योः	गौरीणाम्
सप्तमी	गौर्याम्	गौर्योः	गौरीषु
सम्बोधनम्	हे गौरि !	हे गौर्यौ !	हे गौर्यः !
एवम् – नारी, नगरी, पुत्री, धात्री, कर्त्री, वक्त्री, ज्ञात्री इत्यादयः			

‘उ’कारान्ताः स्त्रीलिङ्गशब्दाः

‘उ’कारान्तः (धेनु = ध् + ए + न् + उ) अत्र अन्तिमवर्णः ‘उ’ अतः ‘उ’कारान्तः इति ।			
‘उ’कारान्तः स्त्रीलिङ्गः ‘धेनु’-शब्दः			
विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमा	धेनुः	धेनू	धेनवः
द्वितीया	धेनुम्	धेनू	धेनूः
तृतीया	धेन्वा	धेनुभ्याम्	धेनुभिः
चतुर्थी	धेन्वै / धेनवे	धेनुभ्याम्	धेनुभ्यः
पञ्चमी	धेन्वाः / धेनोः	धेनुभ्याम्	धेनुभ्यः
षष्ठी	धेन्वाः / धेनोः	धेन्वोः	धेनूनाम्
सप्तमी	धेनौ / धेन्वाम्	धेन्वोः	धेनुषु
सम्बोधनम्	हे धेनो !	हे धेनू !	हे धेनवः !
एवम् – रज्जु, चञ्चु, रेणु इत्यादयः			
‘ऋ’कारान्तः (मातृ = म् + आ + त् + ऋ) अत्र अन्तिमवर्णः ‘ऋ’ अतः ‘ऋ’कारान्तः इति ।			
‘ऋ’कारान्तः स्त्रीलिङ्गः ‘मातृ’-शब्दः			
विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमा	माता	मातरौ	मातरः
द्वितीया	मातरम्	मातरौ	मातृः
तृतीया	मात्रा	मातृभ्याम्	मातृभिः
चतुर्थी	मात्रे	मातृभ्याम्	मातृभ्यः
पञ्चमी	मातुः	मातृभ्याम्	मातृभ्यः
षष्ठी	मातुः	मात्रोः	मातृणाम्
सप्तमी	मातरि	मात्रोः	मातृषु
सम्बोधनम्	हे मातः !	हे मातरौ !	हे मातरः !
एवम् – स्वसृ, दुहितृ, ननान्दृ, यातृ इत्यादयः			

नपुंसकलिङ्गशब्दाः

‘अ’कारान्तः नपुंसकलिङ्गशब्दाः

‘अ’कारान्तः (फल = फ् + अ + ल् + अ) अत्र अन्तिमवर्णः ‘अ’ अतः ‘अ’कारान्तः इति ।							
‘अ’कारान्तः नपुंसकलिङ्गः ‘फल’-शब्दः				‘अ’कारान्तः नपुंसकलिङ्गः ‘मित्र’-शब्दः			
विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमा	फलम्	फले	फलानि	प्रथमा	मित्रम्	मित्रे	मित्राणि
द्वितीया	फलम्	फले	फलानि	द्वितीया	मित्रम्	मित्रे	मित्राणि
तृतीया	फलेन	फलाभ्याम्	फलैः	तृतीया	मित्रेण	मित्राभ्याम्	मित्रैः
चतुर्थी	फलाय	फलाभ्याम्	फलेभ्यः	चतुर्थी	मित्राय	मित्राभ्याम्	मित्रेभ्यः
पञ्चमी	फलात्	फलाभ्याम्	फलेभ्यः	पञ्चमी	मित्रात्	मित्राभ्याम्	मित्रेभ्यः
षष्ठी	फलस्य	फलयोः	फलानाम्	षष्ठी	मित्रस्य	मित्रयोः	मित्राणाम्
सप्तमी	फले	फलयोः	फलेषु	सप्तमी	मित्रे	मित्रयोः	मित्रेषु
सम्बोधनम्	हे फल !	हे फले !	हे फलानि !	सम्बोधनम्	हे मित्र !	हे मित्रे !	हे मित्राणि !
एवम् – वन, धन, ज्ञान, नयन, पुस्तक, उद्यान, वातायन, सोपान, बीज इत्यादयः				एवम् – चक्र, चित्र, पत्र, मन्दिर, नेत्र, वस्त्र, पुष्प, गृह, नगर, द्वार इत्यादयः			

सर्वनामशब्दाः

पुंलिङ्गशब्दाः

‘द’कारान्तः सर्वनाम ‘तद्’-शब्दः				‘द’कारान्तः सर्वनाम ‘एतद्’-शब्दः			
विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमा	सः	तौ	ते	प्रथमा	एषः	एतौ	एते
द्वितीया	तम्	तौ	तान्	द्वितीया	एतम्	एतौ	एतान्
तृतीया	तेन	ताभ्याम्	तैः	तृतीया	एतेन	एताभ्याम्	एतैः
चतुर्थी	तस्मै	ताभ्याम्	तेभ्यः	चतुर्थी	एतस्मै	एताभ्याम्	एतेभ्यः
पञ्चमी	तस्मात्	ताभ्याम्	तेभ्यः	पञ्चमी	एतस्मात्	एताभ्याम्	एतेभ्यः
षष्ठी	तस्य	तयोः	तेषाम्	षष्ठी	एतस्य	एतयोः	एतेषाम्
सप्तमी	तस्मिन्	तयोः	तेषु	सप्तमी	एतस्मिन्	एतयोः	एतेषु

‘म’कारान्तः सर्वनाम ‘किम्’-शब्दः			
विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमा	कः	कौ	के
द्वितीया	कम्	कौ	कान्
तृतीया	केन	काभ्याम्	कैः
चतुर्थी	कस्मै	काभ्याम्	केभ्यः
पञ्चमी	कस्मात्	काभ्याम्	केभ्यः
षष्ठी	कस्य	कयोः	केषाम्
सप्तमी	कस्मिन्	कयोः	केषु

स्त्रीलिङ्गशब्दाः

‘द’कारान्तः सर्वनाम ‘तद्’-शब्दः				‘द’कारान्तः सर्वनाम ‘एतद्’-शब्दः			
विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमा	सा	ते	ताः	प्रथमा	एषा	एते	एताः
द्वितीया	ताम्	ते	ताः	द्वितीया	एताम्	एते	एताः
तृतीया	तया	ताभ्याम्	ताभिः	तृतीया	एतया	एताभ्याम्	एताभिः
चतुर्थी	तस्यै	ताभ्याम्	ताभ्यः	चतुर्थी	एतस्यै	एताभ्याम्	एताभ्यः
पञ्चमी	तस्याः	ताभ्याम्	ताभ्यः	पञ्चमी	एतस्याः	एताभ्याम्	एताभ्यः
षष्ठी	तस्याः	तयोः	तासाम्	षष्ठी	एतस्याः	एतयोः	एतासाम्
सप्तमी	तस्याम्	तयोः	तासु	सप्तमी	एतस्याम्	एतयोः	एतासु

‘म’कारान्तः सर्वनाम ‘किम्’-शब्दः			
विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमा	का	के	काः
द्वितीया	काम्	के	काः
तृतीया	कया	काभ्याम्	काभिः
चतुर्थी	कस्यै	काभ्याम्	काभ्यः
पञ्चमी	कस्याः	काभ्याम्	काभ्यः
षष्ठी	कस्याः	कयोः	कासाम्
सप्तमी	कस्याम्	कयोः	कासु

नपुंसकलिङ्गशब्दाः

‘द’कारान्तः सर्वनाम ‘तद्’-शब्दः				‘द’कारान्तः सर्वनाम ‘एतद्’-शब्दः			
विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमा	तत्	ते	तानि	प्रथमा	एतत्	एते	एतानि
द्वितीया	तत्	ते	तानि	द्वितीया	एतत्	एते	एतानि
तृतीया	तेन	ताभ्याम्	तैः	तृतीया	एतेन	एताभ्याम्	एतैः
चतुर्थी	तस्मै	ताभ्याम्	तेभ्यः	चतुर्थी	एतस्मै	एताभ्याम्	एतेभ्यः
पञ्चमी	तस्मात्	ताभ्याम्	तेभ्यः	पञ्चमी	एतस्मात्	एताभ्याम्	एतेभ्यः
षष्ठी	तस्य	तयोः	तेषाम्	षष्ठी	एतस्य	एतयोः	एतेषाम्
सप्तमी	तस्मिन्	तयोः	तेषु	सप्तमी	एतस्मिन्	एतयोः	एतेषु

‘म’कारान्तः सर्वनाम ‘किम्’-शब्दः			
विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमा	किम्	के	कानि
द्वितीया	किम्	के	कानि
तृतीया	केन	काभ्याम्	कैः
चतुर्थी	कस्मै	काभ्याम्	केभ्यः
पञ्चमी	कस्मात्	काभ्याम्	केभ्यः
षष्ठी	कस्य	कयोः	केषाम्
सप्तमी	कस्मिन्	कयोः	केषु

‘द’कारान्तः सर्वनाम ‘अस्मद्’-शब्दः				‘द’कारान्तः सर्वनाम ‘युष्मद्’-शब्दः			
विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	विभक्तिः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमा	अहम्	आवाम्	वयम्	प्रथमा	त्वम्	युवाम्	यूयम्
द्वितीया	माम्	आवाम्	अस्मान्	द्वितीया	त्वाम्	युवाम्	युष्मान्
तृतीया	मया	आवाभ्याम्	अस्माभिः	तृतीया	त्वया	युवाभ्याम्	युष्माभिः
चतुर्थी	मह्यम्	आवाभ्याम्	अस्मभ्यम्	चतुर्थी	तुभ्यम्	युवाभ्याम्	युष्मभ्यम्
पञ्चमी	मत्	आवाभ्याम्	अस्मत्	पञ्चमी	त्वत्	युवाभ्याम्	युष्मत्
षष्ठी	मम	आवयोः	अस्माकम्	षष्ठी	तव	युवयोः	युष्माकम्
सप्तमी	मयि	आवयोः	अस्मासु	सप्तमी	त्वयि	युवयोः	युष्मासु

परिशिष्टम् २ धातुरूपाणि

0772CHI5

लकाराः (क्रियापदानां रूपाणि)

सामान्यतः संस्कृतभाषायाम् २००० धातवः सन्ति। तेभ्यः 'तिङ्' प्रत्ययान् योजयामः चेत् ते एव तिङन्ताः भवन्ति। तिङ्-प्रत्ययाः येषाम् अन्ते सन्ति ते तिङन्ताः। अथवा लकाराः इति वक्तुं शक्नुमः।
धातवः त्रिप्रकारकाः भवन्ति –

१. परस्मैपदि-धातवः २. आत्मनेपदि-धातवः ३. उभयपदि-धातवः

परस्मैपदि-धातूनां लट्-लकारस्य रूपाणि (वर्तमानकालः)

लट्-लकारः (वर्तमानकालः)

‘पठ्’-धातुः							
पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमपुरुषः	पठति	पठतः	पठन्ति	प्रथमपुरुषः	बालः पठति	बालौ पठतः	बालाः पठन्ति
मध्यमपुरुषः	पठसि	पठथः	पठथ	मध्यमपुरुषः	त्वं पठसि	युवां पठथः	यूयं पठथ
उत्तमपुरुषः	पठामि	पठावः	पठामः	उत्तमपुरुषः	अहं पठामि	आवां पठावः	वयं पठामः
एवम् – लिख्, खाद्, वद्, मिल्, हस्, चल्, त्यज्, स्मृ (स्मर्), पा (पिब्), क्रीड्, नी (नय्), प्रच्छ् (पृच्छ्), भू (भव्), दृश् (पश्य्) गम् (गच्छ्) इत्यादयः							

विशेष-धातवः							
‘अस्’-धातुः				‘कृ’-धातुः			
पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमपुरुषः	अस्ति	स्तः	सन्ति	प्रथमपुरुषः	करोति	कुरुतः	कुर्वन्ति
मध्यमपुरुषः	असि	स्थः	स्थ	मध्यमपुरुषः	करोषि	कुरुथः	कुरुथ
उत्तमपुरुषः	अस्मि	स्वः	स्मः	उत्तमपुरुषः	करोमि	कुर्वः	कुर्मः

‘श्रु’-धातुः				‘दा’-धातुः			
पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमपुरुषः	शृणोति	शृणुतः	शृण्वन्ति	प्रथमपुरुषः	ददाति	दत्तः	ददति
मध्यमपुरुषः	शृणोषि	शृणुथः	शृणुथ	मध्यमपुरुषः	ददासि	दत्थः	दत्थ
उत्तमपुरुषः	शृणोमि	शृण्वः/शृणुवः	शृण्वः/शृणुमः	उत्तमपुरुषः	ददामि	दद्वः	दद्वः

‘ज्ञा’-धातुः				‘क्री’-धातुः			
पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमपुरुषः	जानाति	जानीतः	जानन्ति	प्रथमपुरुषः	क्रीणाति	क्रीणीतः	क्रीणन्ति
मध्यमपुरुषः	जानासि	जानीथः	जानीथ	मध्यमपुरुषः	क्रीणासि	क्रीणीथः	क्रीणीथ
उत्तमपुरुषः	जानामि	जानीवः	जानीमः	उत्तमपुरुषः	क्रीणामि	क्रीणीवः	क्रीणीमः

आत्मनेपदिधातूनां लट्-लकारस्य रूपाणि (वर्तमानकालः)

लट्-लकारः (वर्तमानकालः)

‘भाष्’-धातुः							
पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमपुरुषः	भाषते	भाषेते	भाषन्ते	प्रथमपुरुषः	सः भाषते	तौ भाषेते	ते भाषन्ते
मध्यमपुरुषः	भाषसे	भाषेथे	भाषध्वे	मध्यमपुरुषः	त्वं भाषसे	युवां भाषेथे	यूयं भाषध्वे
उत्तमपुरुषः	भाषे	भाषावहे	भाषामहे	उत्तमपुरुषः	अहं भाषे	आवां भाषावहे	वयं भाषामहे

एवम् – स्पर्ध्, यत्, वृध् (वर्ध्), कूर्द, कम्प्, राज् इत्यादयः

परस्मैपदि-धातूनां लृट्-लकारस्य रूपाणि (भविष्यत्कालः)

लृट्-लकारः (भविष्यत्कालः)

‘पठ्’-धातुः				‘लिख्’-धातुः			
पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमपुरुषः	पठिष्यति	पठिष्यतः	पठिष्यन्ति	प्रथमपुरुषः	लेखिष्यति	लेखिष्यतः	लेखिष्यन्ति
मध्यमपुरुषः	पठिष्यसि	पठिष्यथः	पठिष्यथ	मध्यमपुरुषः	लेखिष्यसि	लेखिष्यथः	लेखिष्यथ
उत्तमपुरुषः	पठिष्यामि	पठिष्यावः	पठिष्यामः	उत्तमपुरुषः	लेखिष्यामि	लेखिष्यावः	लेखिष्यामः

एवम् – खाद्, वद्, मिल्, हस्, चल्, त्यज्, स्मृ (स्मर्), पा (पिब्), क्रीड्, नी (नय्), प्रछ् (पृच्छ्), भू (भव्), दृश् (पश्य्) गम् (गच्छ्), इत्यादयः

विशेष-धातवः							
‘अस्’-धातुः (भू इति आदेशः भवति)				‘कृ’-धातुः			
पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमपुरुषः	भविष्यति	भविष्यतः	भविष्यन्ति	प्रथमपुरुषः	करिष्यति	करिष्यतः	करिष्यन्ति
मध्यमपुरुषः	भविष्यसि	भविष्यथः	भविष्यथ	मध्यमपुरुषः	करिष्यसि	करिष्यथः	करिष्यथ
उत्तमपुरुषः	भविष्यामि	भविष्यावः	भविष्यामः	उत्तमपुरुषः	करिष्यामि	करिष्यावः	करिष्यामः

एवम् – अन्यानि अपि श्रु - श्रोष्यति, दा - दास्यति, ज्ञा - ज्ञास्यति, क्रीञ् - क्रीष्यति इत्यादयः

आत्मनेपदिधातूनां लृट्-लकारस्य रूपाणि (भविष्यत्कालः)

लट्-लकारः (वर्तमानकालः)

‘भाष्’-धातुः				‘यत्’-धातुः			
पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमपुरुषः	भाषिष्यते	भाषिष्येते	भाषिष्यन्ते	प्रथमपुरुषः	यतिष्यते	यतिष्येते	यतिष्यन्ते
मध्यमपुरुषः	भाषिष्यसे	भाषिष्येथे	भाषिष्यध्वे	मध्यमपुरुषः	यतिष्यसे	यतिष्येथे	यतिष्यध्वे
उत्तमपुरुषः	भाषिष्ये	भाषिष्यावहे	भाषिष्यामहे	उत्तमपुरुषः	यतिष्ये	यतिष्यावहे	यतिष्यामहे
एवम् – स्पर्ध्, वृध् (वर्ध), कूर्द्, कम्प्, राज् इत्यादयः							

परस्मैपदि-धातूनां लङ्-लकारस्य रूपाणि (भूतकालः)

भूतकालः (वर्तमानकालः)

‘पठ्’-धातुः				‘लिख्’-धातुः			
पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमपुरुषः	अपठत्	अपठताम्	अपठन्	प्रथमपुरुषः	अलिखत्	अलिखताम्	अलिखन्
मध्यमपुरुषः	अपठः	अपठतम्	अपठत	मध्यमपुरुषः	अलिखः	अलिखतम्	अलिखत
उत्तमपुरुषः	अपठम्	अपठाव	अपठाम	उत्तमपुरुषः	अलिखम्	अलिखाव	अलिखाम
एवम् – लिख्, खाद्, वद्, प्रच्छ् (पृच्छ्), मिल्, क्रीड्, हस्, चल्, त्यज्, स्मृ (स्मर्), पा (पिब्), नी (नय्), भू (भव्), दृश् (पश्य्) गम् (गच्छ्) इत्यादयः							

विशेष-धातवः

‘अस्’-धातुः				‘कृ’-धातुः			
पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमपुरुषः	आसीत्	आस्ताम्	आसन्	प्रथमपुरुषः	अकरोत्	अकुरुताम्	अकुर्वन्
मध्यमपुरुषः	आसीः	आस्तम्	आस्त	मध्यमपुरुषः	अकरोः	अकुरुतम्	अकुरुत
उत्तमपुरुषः	आसम्	आस्व	आस्म	उत्तमपुरुषः	अकरवम्	अकुर्व	अकुर्म

‘श्रु’-धातुः				‘दा’-धातुः			
पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमपुरुषः	अश्रुणोत्	अश्रुणुताम्	अश्रुण्वन्	प्रथमपुरुषः	अददात्	अदत्ताम्	अददुः
मध्यमपुरुषः	अश्रुणोः	अश्रुणुतम्	अश्रुणुत	मध्यमपुरुषः	अददाः	अदत्तम्	अदत्त
उत्तमपुरुषः	अश्रुणुवम्	अश्रुणुव	अश्रुणुम	उत्तमपुरुषः	अददाम्	अदद्व	अदद्व

‘ज्ञा’-धातुः				‘क्री’-धातुः			
पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमपुरुषः	अजानात्	अजानीताम्	अजानन्	प्रथमपुरुषः	अक्रीणात्	अक्रीणीताम्	अक्रीणन्
मध्यमपुरुषः	अजानाः	अजानीतम्	अजानीत	मध्यमपुरुषः	अक्रीणाः	अक्रीणीतम्	अक्रीणीत
उत्तमपुरुषः	अजानाम्	अजानीव	अजानीम	उत्तमपुरुषः	अक्रीणाम्	अक्रीणीव	अक्रीणीम

परस्मैपदि-धातूनां लोट्-लकारस्य रूपाणि
(आज्ञार्थे, प्रार्थनार्थे, विध्यर्थे, निमन्त्रणार्थे, आमन्त्रणार्थे)

‘पठ्’-धातुः				‘लिख्’-धातुः			
पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमपुरुषः	पठतु	पठताम्	पठन्तु	प्रथमपुरुषः	लिखतु	लिखताम्	लिखन्तु
मध्यमपुरुषः	पठ	पठतम्	पठत	मध्यमपुरुषः	लिख	लिखतम्	लिखत
उत्तमपुरुषः	पठानि	पठाव	पठाम	उत्तमपुरुषः	लिखानि	लिखाव	लिखाम
एवम् – लिख्, खाद्, वद्, प्रच्छ् (पृच्छ्), मिल्, क्रीड्, हस्, चल्, त्यज्, स्मृ (स्मर्), पा (पिब्), नी (नय्), भू (भव्), दृश् (पश्य्) गम् (गच्छ्) इत्यादयः							

विशेष-धातवः

‘अस्’-धातुः				‘कृ’-धातुः			
पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमपुरुषः	अस्तु	स्ताम्	सन्तु	प्रथमपुरुषः	करोतु	कुरुताम्	कुर्वन्तु
मध्यमपुरुषः	एधि	स्तम्	स्त	मध्यमपुरुषः	कुरु	कुरुतम्	कुरुत
उत्तमपुरुषः	असानि	असाव	असाम	उत्तमपुरुषः	करवाणि	करवाव	करवाम

‘श्रु’-धातुः				‘दा’-धातुः			
पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमपुरुषः	शृणोतु	शृणुताम्	शृण्वन्तु	प्रथमपुरुषः	ददातु	दत्ताम्	ददतु
मध्यमपुरुषः	शृणु	शृणुतम्	शृणुत	मध्यमपुरुषः	देहि	दत्तम्	दत्त
उत्तमपुरुषः	शृण्वानि	शृण्वाव	शृण्वाम	उत्तमपुरुषः	ददानि	ददाव	ददाम

‘ज्ञा’-धातुः				‘क्री’-धातुः			
पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमपुरुषः	जानातु	जानीताम्	जानन्तु	प्रथमपुरुषः	क्रीणातु	क्रीणीताम्	क्रीणन्तु
मध्यमपुरुषः	जानीहि	जानीतम्	जानीत	मध्यमपुरुषः	क्रीणीहि	क्रीणीतम्	क्रीणीत
उत्तमपुरुषः	जानानि	जानाव	जानाम	उत्तमपुरुषः	क्रीणानि	क्रीणाव	क्रीणाम

परस्मैपदि-धातूनां विधिलिङ्-लकारस्य रूपाणि
(आज्ञार्थे, प्रार्थनार्थे, विध्यर्थे, निमन्त्रणार्थे, आमन्त्रणार्थे)

‘पठ्’-धातुः				‘लिख्’-धातुः			
पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमपुरुषः	पठेत्	पठेताम्	पठेयुः	प्रथमपुरुषः	लिखेत्	लिखेताम्	लिखेयुः
मध्यमपुरुषः	पठेः	पठेतम्	पठेत	मध्यमपुरुषः	लिखेः	लिखेतम्	लिखेत
उत्तमपुरुषः	पठेयम्	पठेव	पठेम	उत्तमपुरुषः	लिखेयम्	लिखेव	लिखेम
एवम् – खाद्, वद्, प्रच्छ् (पृच्छ्), मिल्, क्रीड्, हस्, चल्, त्यज्, स्मृ (स्मर्), पा (पिब), नी (नय्), भू (भव्), दृश् (पश्य्) गम् (गच्छ्) इत्यादयः							

विशेष-धातवः							
‘अस्’-धातुः				‘कृ’-धातुः			
पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमपुरुषः	स्यात्	स्याताम्	स्युः	प्रथमपुरुषः	कुर्यात्	कुर्याताम्	कुर्युः
मध्यमपुरुषः	स्याः	स्यातम्	स्यात	मध्यमपुरुषः	कुर्याः	कुर्यातम्	कुर्यात
उत्तमपुरुषः	स्याम्	स्याव	स्याम	उत्तमपुरुषः	कुर्याम्	कुर्याव	कुर्याम

‘श्रु’-धातुः				‘दा’-धातुः			
पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमपुरुषः	शृणुयात्	शृणुयाताम्	शृणुयुः	प्रथमपुरुषः	दद्यात्	दद्याताम्	दद्युः
मध्यमपुरुषः	शृणुयाः	शृणुयातम्	शृणुयात	मध्यमपुरुषः	दद्याः	दद्यातम्	दद्यात
उत्तमपुरुषः	शृणुयाम्	शृणुयाव	शृणुयाम	उत्तमपुरुषः	दद्याम्	दद्याव	दद्याम

‘ज्ञा’-धातुः				‘क्री’-धातुः			
पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्	पुरुषः	एकवचनम्	द्विवचनम्	बहुवचनम्
प्रथमपुरुषः	जानीयात्	जानीयाताम्	जानीयुः	प्रथमपुरुषः	क्रीणीयात्	क्रीणीयाताम्	क्रीणीयुः
मध्यमपुरुषः	जानीयाः	जानीयातम्	जानीयात	मध्यमपुरुषः	क्रीणीयाः	क्रीणीयातम्	क्रीणीयात
उत्तमपुरुषः	जानीयाम्	जानीयाव	जानीयाम	उत्तमपुरुषः	क्रीणीयाम्	क्रीणीयाव	क्रीणीयाम

अधिकं जानीमः (सन्धीनां सामान्यः परिचयः)

सन्धयः

उच्चारणसमये परस्परं वर्णानाम् अत्यन्तं सामीप्यं ‘संहिता’ भवति । यदा संहिता भवति तदा वर्णेषु परिवर्तनं भवति । एवं प्रकारेण यत्र संहिताद्वारा वर्णानां परिवर्तनं भवति तस्यैव ‘सन्धिः’ इति नाम । व्याकरणे प्रमुखतया त्रयः सन्धयः सन्ति । तेषां पुनः बहवः प्रभेदाः सन्ति । यथा –

सन्धिः- (१) स्वरसन्धिः (२) व्यञ्जनसन्धिः (हल्-सन्धिः) (३) विसर्गसन्धिः

स्वरसन्धयः (अच्-सन्धयः) – सप्त प्रकाराः

१. सवर्णदीर्घसन्धिः २. गुणसन्धिः ३. वृद्धिसन्धिः ४. यण्-सन्धिः

५. अयादिसन्धिः ६. पूर्वरूपसन्धिः ७. प्रकृतिभावसन्धिः

एतेषु स्वरसन्धिषु केषाञ्चन सन्धीनां सामान्यः परिचयः अत्र प्रदत्तः वर्तते ।

१. सवर्णदीर्घ-सन्धिः – ‘अ इ उ ऋ’ एतेषां वर्णानाम् अनन्तरं यदि समानवर्णः भवति तर्हि तयोः द्वयोः वर्णयोः स्थाने एकः दीर्घः आदेशः भवति ।

नियमः – (क) अ + अ = आ, (ख) अ + आ = आ, (ग) आ + अ = आ, (घ) आ + आ = आ

दीर्घस्य ‘आ’वर्णादेशस्य उदाहरणानि पठन्तु ।	दीर्घस्य ‘ई’वर्णादेशस्य उदाहरणानि पठन्तु ।
तत्रापि = तत्र + अपि (अ + अ = आ)	रवीन्द्र = रवि + इन्द्रः (इ + इ = ई)
तथापि = तथा + अपि (आ + अ = आ)	गौरीति = गौरी + इति (ई + इ = ई)
दीर्घस्य ‘ऊ’वर्णादेशस्य उदाहरणानि पठन्तु ।	दीर्घस्य ‘ऋ’वर्णादेशस्य उदाहरणानि पठन्तु ।
गुरुपदेशः = गुरु + उपदेशः (उ + उ = ऊ)	मातृणम् = मातृ + ऋणम् (ऋ + ऋ = ऋ)
वधूपचारः = वधू + उपचारः (ऊ + उ = ऊ)	भ्रातृणम् = भ्रातृ + ऋणम् (ऋ + ऋ = ऋ)

२. गुण-सन्धि: – अ, आ वर्णयोः इ, ई परे ‘ए’कारः आदेशः भवति। अ, आ वर्णयोः उ, ऊ परे ‘ओ’कारः आदेशः भवति। तथैव अ, आ वर्णयोः ऋ/ॠ परे ‘अर्’ आदेशः भवति। एषः एव “गुणसन्धिः” इति। “ए, ओ, अर्” एते गुणाक्षराणि भवन्ति।

नियमः – (1) अ/आ + इ/ई = ए, (2) अ/आ + उ/ऊ = ओ, (3) अ/आ + ऋ/ॠ = अर्

अ, आ वर्णयोः इ, ई परे ‘ए’कारस्य आदेशः।	अ, आ वर्णयोः उ, ऊ परे ‘ओ’कारस्य आदेशः।
सुरेन्द्रः = सुर + इन्द्रः (अ + इ = ए)	परोपकारः = पर + उपकारः (अ + उ = ओ)
कथेति = कथा + इति (आ + इ = ए)	महोत्सवः = महा + उत्सवः (आ + उ = ओ)
अ, आ वर्णयोः ऋ, ॠ परे ‘अर्’आदेशः।	एवं प्रकारेण गुणसन्धेः अन्यानि उदाहरणानि भवितुमर्हन्ति।
सप्तर्षिः = सप्त + ऋषिः (अ + ऋ = अर्)	
महर्षिः = महा + ऋषिः (आ + ऋ = अर्)	

३. वृद्धि-सन्धि: – अ, आ वर्णयोः ए, ऐ परे ‘ऐ’कारः आदेशः भवति। अ, आ वर्णयोः ओ, औ परे ‘औ’कारः आदेशः भवति। तथैव अ, आ वर्णयोः अर्, आर् परे ‘आर्’ आदेशः भवति। एषः एव “वृद्धिसन्धिः” इति। “ऐ, औ, आर्” एते वृद्धि-अक्षराणि भवन्ति।

नियमः – (1) अ/आ + ए/ऐ = ऐ, (2) अ/आ + ओ/औ = औ, (3) अ/आ + अर्/आर् = आर्

अ, आ वर्णयोः ए/ऐ परे ‘ऐ’कारस्य आदेशः।	अ, आ वर्णयोः ओ, औ परे ‘औ’कारस्य आदेशः।
एकैकम् = एक + एकम् (अ + ए = ऐ)	परमौषधिः = परम + ओषधिः (अ + ओ = औ)
तथैव = तथा + एव (आ + ए = ऐ)	मधुरौदनम् = मधुर + ओदनम् (अ + ओ = औ)

४. यण्-सन्धि: – इ/ई, उ/ऊ, ऋ/ॠ, लृ वर्णानां असवर्णस्वरे परे क्रमशः तयोः स्थानयोः क्रमशः ‘य्, व्, र्, ल्’ आदेशाः भवन्ति। इ/ई वर्णयोः असवर्णस्वरे परे ‘य’कारः आदेशः भवति। उ/ऊ वर्णयोः असवर्णस्वरे परे ‘व’कारः आदेशः भवति। ऋ/ॠ वर्णयोः असवर्णस्वरे परे ‘र्’कारः आदेशः भवति। ‘लृ’ वर्णात् असवर्णस्वरे परे ‘ल्’कारः आदेशः भवति। एषः एव “यण्सन्धिः” इति। “य्, व्, र्, ल्” एते यण्-वर्णाः भवन्ति।

नियमः – (1) अ/आ + ए/ऐ = ऐ, (2) अ/आ + ओ/औ = औ, (3) अ/आ + अर्/आर् = आर्

इ/ई वर्णयोः असवर्णस्वरे परे ‘य’कारस्य आदेशः।	उ/ऊ वर्णयोः असवर्णस्वरे परे ‘व’कारस्य आदेशः।
इत्यपि = इति + अपि (इ + अ = य)	मध्वरिः = मधु + अरिः (उ + अ = व)
तान्येव = तानि + एव (इ + ए = ये)	स्वागतम् = सु + आगतम् (उ + आ = वा)

